

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУо-317/2015
1. 12. 2016. године
Београд

Уставни суд, Мало веће у саставу: судија Предраг Петковић, председник Већа, и судије Братислав Ђокић и др Горан П. Илић, чланови Већа, на основу члана 167. став 1. тач. 1. и 3. Устава Републике Србије, на седници одржаној 29. новембра 2016. године, донео је

ЗАКЉУЧАК

Одбацује се иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и сагласности са потврђеним међународним уговорима, као и оцену законитости Закључка Владе Републике Србије број 181-11689/15 од 30. октобра 2015. године.

Образложење

Уставном суду је поднето више иницијатива за покретање поступка за оцену уставности, оцену сагласности са потврђеним међународним уговорима и оцену законитости Закључка Владе Републике Србије број 181-11689/15 од 30. октобра 2015. године. У иницијативама се, између осталог, наводи: да су корисници војне пензије материјално оштећени, јер су им супротно закону обезбеђена различита Уставом загарантована права у односу на остале пензионере у Србији, тј. усклађивање пензија цивилних и војних пензионера је извршено различито; да су сагласно чл. 42. и 43. Закона о Влади, спорна правна питања морала бити уређена уредбом или одлуком Владе, а не закључком, који, с обзиром на општа правна питања која уређује, мора бити општи правни акт, што по Закону о Влади свакако није; да је оспорени Закључак у супротности са одлукама Уставног суда Уж-8405/2013 од 4. децембра 2013. године, Уж-2806/2014 од 11. децембра 2014. године, Уж-5287/2011 од 5. децембра 2012. године, Уж-2666/2011 од 23. маја 2012. године, у којима је Суд стао на становиште да се ванредно усклађивање пензија војних пензионера морало извршити на исти начин и под истим условима као и свим осталим пензионерима; да је наведеним закључком прекршен Закон о пензијском и инвалидском осигурању, јер није утврђена обавеза Републичког фонда ПИО да донесе решење о висини пензије у складу са одредбама Закона, као и члан 193. Закона о Војсци Србије, којим је прописано да се војне пензије усклађују на исти начин и под истим условима као и цивилне пензије, што је све довело до дискриминације војних пензионера у односу на остале пензионере у Републици Србији, али и до повреде одредаба чл. 4, 20, 21, 36, 51, 58, 70, 123, 195. и 197. Устава Републике Србије; да Закључак није сагласан ни чл. 14. и 17. Европске

конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као ни члану 1. Протокола број 12 уз Конвенцију, због тога што је Влада у циљу ограничавања већ стеченог права изашла из свог Уставом утврђеног оквира.

Уставни суд најпре констатује да је Закључак број 181-11689/15 донела Влада Републике Србије, на предлог Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, дана 30. октобра 2015. године, на основу члана 43. став 3. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12-Одлука УС и 44/14).

Полазећи од форме и садржине наведеног акта, Уставни суд је нашао да оспорени Закључак нема карактер општег правног акта, јер се њиме само даје сагласност Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање да изврши усклађивање пензија корисницима војних пензија остварених до 31. децембра 2007. године и да једнократно исплати разлику између усклађеног износа овако одређене пензије и исплаћеног износа пензије корисницима војних пензија почев од пензије за месец јануар 2008. године закључно са пензијом за месец октобар 2015. године. Наиме, према дугогодишњој пракси Суда, правни акти којима се врши усклађивање пензија, којима је одређен конкретан проценат усклађивања пензија и новчаних накнада, основница у односу на коју ће се вршити усклађивање, период за који се врши исплата усклађене пензије и др. (Закључак Уставног суда IУо-76/2007 од 17. јуна 2009. године), немају карактер општих правних аката из члана 167. Устава, за чију оцену уставности и законитости је надлежан Уставни суд. Пошто се Суд не бави правним актима којима се врши усклађивање пензија, тим пре се не може говорити о надлежности Суда да у конкретној ситуацији врши оцену уставности, законитости и сагласности са потврђеним међународним уговорима, Закључка којим се даје сагласност на појединачне акте о усклађивању пензија.

Имајући у виду наведено, Уставни суд је, на основу одредбе члана 36. став 1. тачка 1) Закона о Уставном суду („Службени гласник РС”, бр. 109/07, 99/11, 18/13-Одлука УС, 40/15-др. закон и 103/15), одбацио иницијативу због ненадлежности да по њој води поступак и одлучује.

Сагласно свему изложеном, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42в став 1. тачка 2) и члана 47. став 1. тачка 1) Закона о Уставном суду, донео Закључак као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА

Предраг Ђетковић, с.р.

За тачност отправка:

